

VIŠI PRIVREDNI SUD HRVATSKE

Rješenje broj: Pž-269/85

od 10. VI 1985.

Vijeće: Kosta Manojlović, mr Pave Dević, prof. dr Velimir
Filipović

PRIJEVOZ VOZILA TRAJEKTOM - ZASTARA POTRAŽIVANJA

Vozilo s prikolicom u slučaju da ga se prevozi trajektom u pravilu se smatra prtljagom, pa je na brodaru teret dokaza da se vozilo s prikolicom nije prevozilo kao prtljaga, nego na temelju teretnice ili ugovora koji se u prvom redu odnosi na prijevoz stvari - U slučaju da brodar takav dokaz ne pruži, kod ocjene prigovora zastare potraživanja treba poći od odredbe čl. 679 st. 2 ZPUP, prema kojoj potraživanje iz ugovora o prijevozu putnika i prtljage zastarijeva dvije godine nakon proteka roka

U sporu u kojem tužitelj zahtijeva da mu tuženik plati iznos od DM 3.828,10 na ime naknade štete, koja mu je nastala dana 18. VII 1982. oštećenjem prikolice za stanovanje koja je prevožena uz tužiteljev automobil tuženikovim brodom-trajektom, a tuženik osporio tužbeni zahtjev istakavši prigovor promašene pasivne legitimacije, zastare potraživanja i ograničene odgovornosti broдача, Okružni privredni sud u Rijeci je presudom broj P-2134/84 od 8. I 1985. odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom i obvezao ga na platež parničnog troška u iznosu od dinara 853,80. Utvrdivši da je vozilo s prikolicom iskrcano i predano tužitelju 18. VII 1982, a da je tužba predana sudu 10. VII 1984, prvostepeni sud je prihvatio prigovor zastare potraživanja primijenivši, na temelju čl. 679 st. 1 Zakona o pomorskoj i inutrašnjoj plovidbi ("Sl. list SFRJ", broj 22/77 - u daljenjem tekstu ZPUP), zastarni rok od godinu dana uz obrazloženje da se ugovor o prijevozu vozila s prikolicom ne smatra ugovorom o prijevozu putnika i prtljage.

Tužitelj je podnio žalbu protiv ove presude i presudu pobija zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353 st. 1 ZPP, bez posebnog obrazloženja.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tužitelja je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama iz čl. 365 st. 1 i 2 ZPP, ovaj žalbeni sud je utvrdio da je prvostepena presuda donesena uz nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer sud nije utvrdio sve relevantne činjenice od kojih ovisi primjena materijalnog prava.

Pogrešno je stajalište prvostepenog suda da se u slučaju prijevoza vozila s prikolicom brodom-trajektom smatra da su stranke zaključile ugovor o prijevozu stvari i slijedom toga da se kod ocjene prigovora zastare potraživanja treba poći od odredbe čl. 679 st. 1 ZPUP koja se odnosi na zastaru potraživanja iz ugovora o iskorištavanju brodova i prema kojoj takva potraživanja zastaraju nakon protoka roka od jedne godine.

Naprotiv, prema shvaćanju ovog žalbenog suda vozilo s prikolicom za stanovanje, kada se prevozi trajektom, u pravilu se smatra prtljagom koja se prevozi na temelju ugovora o prijevozu, osim ako se prevozi na temelju ugovora o zakupu, na temelju teretnice ili ugovora koji se u prvom redu odnosi na prijevoz stvari. Na takav zaključak upućuje odredba čl. 604 t. 4 i 4a ZPUP, pa je kod nesporne činjenice među strankama da je vozilo tužitelja s prikolicom prevoženo trajektom tuženika, a da je prikolica oštećena za vrijeme prijevoza, na brodaru teret dokaza da se vozilo s prikolicom nije prevozilo kao prtljaga, nego na temelju teretnice ili ugovora koji se u prvom redu odnosi na prijevoz stvari. U slučaju da brodar takav dokaz ne pruži, kod ocjene prigovora zastare potraživanja valjalo bi poći od odredbe čl. 679 st. 2 ZPUP prema kojoj potraživanje iz ugovora o prijevozu putnika i prtljage zastarijeva nakon proteka roka od dvije godine.

S obzirom na izloženo, valjalo je na temelju čl. 370 st. 1 ZPP žalbu tužitelja uvažiti, pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, s time da u nastavku postupka prvostepeni sud provede dokaze na koje je ukazao ovaj žalbeni sud radi utvrđenja činjenica da li je vozilo tužitelja s prikolicom prevoženo kao prtljaga ili kao stvar-teret, a nakon toga ocijeniti kako prigovor zastare, tako i ostale prigovore koje je tuženik istakao tokom prvostepenog postupka.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 166 st. 3 ZPP.

mr Pave Dević,
sudac Višeg privrednog suda Hrvatske

SUMMARY

Pave Dević, LL.M.: Decision of the Higher Commercial Court of Croatia of June 10, 1985, No PŽ-269/85 Transport of a vehicle by Ferry-boat - Time limitation - claims for damage

When carried on a Ferry-boat a vehicle with a trailer is considered to be luggage under Article 604 par.4 of the Yugoslav Maritime and Inland Navigation Act of 1977.

It is up to the carrier to prove that these were carried on the basis of a bill of lading or a contract relating to the carriage of goods by sea for which a 1 year time limitation for claims applies, and not as luggage, under Article 604 par.4 of the act named.

If the carrier fails to prove this when examining the objection that claims for damage are time barred, the court must apply the rule of Article 679 par.2 of the Maritime and Inland Navigation Act which states that claims for damage are time barred after the expiry of 2 years from the event that caused the damage.